‘ನಾನು... ನಾನು ನನ್ನ ಹೆತ್ತ ತಾಯಿಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಯಾರ ಮೇಲೂ ಸಹ ಈ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಲಾರೆ. ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ’.

ರುದ್ರನಾಗ ಕೋಪದಿಂದ ‘ಈ ರೀತಿಯ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರುವ ಮುನ್ನ ನಿನಗೆ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಸಿದ ಗುರುವನ್ನು ಯಾಕೆ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ?’

‘ಗುರು ಅನುಮತಿ ಕೊಡಲಾರ ಎಂದು...’

‘ಏನೋ... ಏನಂದೆ...’

‘ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದರೆ ನೀವು ಖಂಡಿತಾ ನನಗೆ ಅನುಮತಿ ನೀಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.’

‘ನೀನು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದೆ ಮದಂತ’

‘ಅದು ನಿಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ’

ರುದ್ರನಾಗ ಕೋಪದಿಂದ ‘ಈ ರೀತಿಯ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೀಯಲ್ಲ. ಸರಿಯೆ? ನೀನು ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿತು ಸಹ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಹೋಯಿತು...’

ಮದಂತ ಉತ್ತರಿಸಲಿಲ್ಲ.

ರುದ್ರನಾಗ ‘ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಸಿದ ಗುರುವಿಗೆ ಗುರುಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡುವುದಿಲ್ಲವೆ?’

‘ಖಂಡಿತಾ ನೀಡುತ್ತೇನೆ’

‘ಹಾಗಾದರೆ ಕೇಳಲೆ?’

ಮದಂತ ‘ಬೇರೆಯವರ ಮೇಲೆ ಕಲಿತ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡುವುದರ ವಿನಃ ಬೇರೆ ಏನು ಕೇಳಿದರೂ ಸಹ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.’

ರುದ್ರನಾಗ ಎದ್ದು ನಿಂತುಕೊಂಡನು. ‘ನಾನು... ನಾನು ಅದನ್ನು ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ’

ಮದಂತನಿಗೆ ನೆಮ್ಮದಿಯಾಯಿತು. ರುದ್ರನಾಗ ಮುಖವನ್ನು ಬೇರೆ ಕಡೆ ತಿರುಗಿಸಿಕೊಂಡು ‘ಬೇರೆಯವರ ಮೇಲೆ ಕಲಿತ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ್ದೀಯ ಅಲ್ಲವೆ?’

‘ಹೌದು ಗುರುಗಳೆ’

ರುದ್ರನಾಗ ‘ಆದರೆ ನೀನು ಕಲಿತಿರುವ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಕಲಿಸಬಹುದು ತಾನೆ?’

ಮದಂತ ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದನು. ತುಸು ಗಾಬರಿಯಿಂದಲೇ ‘ನೀವು... ನೀವು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ?’

‘ನೀನು ಗುರುಮಾಂತ್ರಿಕ ಆಗಬೇಕು.’ ಮದಂತನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

‘ನೀನು ಈ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಸಬೇಕು.’

ಅನುಮಾನದಿಂದಲೇ ‘ಯಾರಿಗೆ?’

‘ನನ್ನ ತಂಗಿಯ ಮಗುವಿಗೆ...’

ವಿದ್ಯುತ್ ಸ್ಪರ್ಶ ಆದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅದುರಿ ಅಲ್ಲಾಡಿ ಹೋದನು ಮದಂತ. ಗಾಬರಿಯಿಂದ ನೋಡಿದನು.

ರುದ್ರನಾಗ ‘ನಿನ್ನ ಸಹಾಯದಿಂದ ನಾನು ನನ್ನ ಸೇಡನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಅಂತ ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಯಾಕೆ ಅಂದರೆ ನಾನು ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಲಾರೆ. ಆದರೆ ನೀನು ನಿನ್ನ ಗುರುವಿಗೆ ಸಹ ತಿಳಿಸದೆ ಇಂತಹ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೀಯ.’

‘ಆದರೆ... ಇದು... ಇದು ಮಗು’

‘ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಈ ಮಗು ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡದಾಗಲೇಬೇಕು. ನೀನು... ನೀನು...’

ಮದಂತ ‘ಗುರುಗಳೆ... ನಿಮ್ಮ ತಂಗಿಯ ಮಗುವಿಗೆ ಇದನ್ನು ಕಲಿಸುವ ಉದ್ದೇಶ ಏನು?’

‘ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು’

ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದನು ಮದಂತ. ತನ್ನ ಗುರುವಿನ ಬಗ್ಗೆ ಅವನಿಗಿದ್ದ ಕೋಪ, ತಿರಸ್ಕಾರ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ.

ರುದ್ರನಾಗ ಕೋಪ, ಆವೇಶದಿಂದ ‘ನನ್ನ ತಂಗಿಯ ಗಂಡ ಮೋಸದಿಂದ ನನ್ನ ಕೈಯಿಂದಲೇ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ, ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿಸಿದ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಾನು ಅದನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.’

ಭಯದಿಂದ ‘ಅಂದರೆ... ಅಂದರೆ...’

ರುದ್ರನಾಗ ‘ಮಗು ಸಕಲ ಮಾಂತ್ರಿಕ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಸಹ ಕಲಿಯುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಈ ಮಗುವಿನ ಕೈಯಿಂದ ತಂದೆತಾಯಿಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅದರಿಂದ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಹ ನನ್ನ ಸೇಡು ತೀರುತ್ತದೆ.’

ಮದಂತ ‘ಅನ್ಯಾಯ... ಇದು ತುಂಬಾ ಅನ್ಯಾಯ ಗುರುಗಳೆ. ನಿಮ್ಮ ಸೇಡಿಗಾಗಿ ಮಗುವಿನ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಬಲಿ ಕೊಡಬಾರದು’

ರುದ್ರನಾಗ ಕೋಪದಿಂದ ‘ನಿನ್ನ ಉಪದೇಶ ನನಗೆ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನೀನು ನನಗೆ ಗುರುದಕ್ಷಿಣೆ ಕೊಡುತ್ತೀಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಅಂತ ಹೇಳಿಬಿಡು’

ಮದಂತ ವಿಷಾದದಿಂದ ‘ನಿಮ್ಮಂತಹ ಗುರುವಿನಿಂದ ಇಂತಹ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿತ ಮೇಲೆ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಗುರುದಕ್ಷಿಣೆ ನೀಡಲೇಬೇಕು.’

ರುದ್ರಾಗ ಸಂತೋಷದಿಂದ ‘ಅಂದರೆ ನನ್ನ ತಂಗಿಯ ಮಗುವಿಗೆ ಮಾಂತ್ರಿಕ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಸುತ್ತೀಯಾ?’ ಮದಂತ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದನು.

ರುದ್ರನಾಗ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ‘ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕೂ ಸಹ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಹೇಳಕೂಡದು. ಹಾಗಂತ ನನಗೆ ಮಾತು ಕೊಡು’

ಮದಂತ ತನ್ನ ಗುರುವಿನ ಕೈ ಅದುಮುತ್ತಾ ‘ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತೇನೆ’ ಎಂದನು.

ಎಲ್ಲೋ ಅಪಶಕುನದ ಸೂಚನೆ! ಮುಂದೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಲಿದೆ ಮತ್ತೊಂದು ಯುದ್ಧ!

ದಿನಗಳು... ವಾರಗಳು... ತಿಂಗಳುಗಳು ಮತ್ತು ವರ್ಷಗಳು ಉರುಳುತ್ತಿವೆ.

ಮೊಗ್ಗು ಹೂವಾಗಿ ಅರಳಿದೆ. ಅವಳೀಗ ಹದಿನಾರರ ಯುವತಿ. ಹೆಸರು ಮಲ್ಲಿಗೆ. ಎತ್ತರವಾದ ಬಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಅವಳು ಸುತ್ತಲೂ ಒಂದು ಸಲ ನೋಡಿದಳು.

ಭೋರ್ಗರೆಯುತ್ತಾ ಹರಿಯುತ್ತಿರುವ ಹೊಳೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಗಗನಚುಂಬಿತ ಮರಗಳು.

ಅವಳು ಸೀರೆಯನ್ನು ಸಡಿಲಿಸಿದಳು. ಅವಳ ಗುಲಾಬಿ ರಂಗಿನ ಯೌವನಪೂರಿತ ಕಾಂತಿಯುಕ್ತ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಎರಡು ತುಂಡು ಬಟ್ಟೆ ಇದೆ. ದಡದ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿರುವ ಪಡ್ಡೆ ಹುಡುಗರು, ಮುದುಕರು ಬೆರಗಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಸೊಂಪಾದ ದೇಹಸಿರಿ. ತೆಳು ಗುಲಾಬಿ ರಂಗಿನ ಕಾಂತಿ. ಅವಳು ತಲೆಯ ಕೂದಲನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಗಂಟು ಬಿಗಿದು ಮೇಲಿನಿಂದ ಜಿಗಿದಳು. ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ ಕಾಲುಗಳು ಮೇಲಾಗಿ ಸೊಂಯ್ ಎಂದು ತೂರಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ನೀರಿಗೆ ಬಿದ್ದಳು ಚೆಲುವೆ.

‘ದಢಂ’ ಎಂಬ ಶಬ್ದ. ಆಳೆತ್ತರ ಸಿಡಿಯಿತು ನೀರಿನ ಹನಿಗಳು. ಈಗ ಅವಳು ಮೀನಿನಂತೆ ಈಜುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಸುಮಾರು ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಯ ಕಾಲ ಅವಳು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಈಜಾಡಿ ನಂತರ ಎದ್ದು ಬಂದು ಟವಲನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡಳು.

ಇವಳ ಸೌಂದರ್ಯ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದವರು ಈಗಲೂ ಸಹ ಅದೇ ರೀತಿ ನಿಂತಿದ್ದಾರೆ. ಕಣ್ಣಿನ ರೆಪ್ಪೆ ಆಡಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ತೆರೆದಿರುವ ಬಾಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಲ್ಲ. ಬಿಸಿಲಿನ ಪ್ರಖರತೆ ತೀವ್ರವಾಗಿದೆ. ನೀರಿನ ಹನಿಗಳು ಬಿಂದುಗಳಂತೆ ಅವಳ ದೇಹದ ತುಂಬಾ ಹರಡಿಕೊಂಡಿದೆ.

‘ಮಲ್ಲಿಗೆ...’ ಕತ್ತನ್ನು ಹೊರಳಿಸಿದಳು ಚೆಲುವೆ.

ಹಂದಿಯ ಪ್ರತಿರೂಪದಂತೆ ಇದ್ದ ದಡಿಯ ಆ ಊರಿನ ಸಾರಾಯಿ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರ್ ನರಸಯ್ಯ ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ.

ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಳು.

‘ಬರುತ್ತೀಯ ಮಲ್ಲಿಗೆ?’

‘ಎಲ್ಲಿಗೆ?’

‘ತೋಟದ ಮನೆಗೆ’

‘ಯಾಕೆ ನರಸಣ್ಣ’

‘ತೋಟದ ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಇಬ್ಬರೂ ಸಹ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಈಜಾಡಬಹುದು.’

‘ಬಾ ನರಸಣ್ಣ ಹೋಗೋಣ’ ಎಂದು ಅವನ ಜೊತೆ ನಡೆದಳು.

ಅಲ್ಲಿದ್ದವರು ಗಾಬರಿಯಾದರು. ಯಾಕೆ ಅಂದರೆ ನರಸಯ್ಯನ ಜೊತೆ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಶೀಲ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಹಿಂತಿರುಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಪಾಪ... ಈ ಹುಡುಗಿಗೆ ಇನ್ನೂ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಇಲ್ಲ. ಇವಳ ಸೋದರಮಾವನಿಗೆ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಬೇಕು ಎಂದುಕೊಂಡು ಕೆಲವರು ಆತುರದಿಂದ ಓಡಿದರು.

ಸೋದರಮಾವ ರುದ್ರನಾಗ ಹಲ್ಲು ಕಿತ್ತಿರುವ ಹಾವು. ಹಲ್ಲುಗಳೊಂದಿಗೆ ಈಗ ದೇಹದ ಕಸುವನ್ನು ಸಹ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರುವ ವೃದ್ಧ ಮಾಂತ್ರಿಕ. ಮುಂಭಾಗದ ಜಗುಲಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ರುದ್ರನಾಗ ತಲೆಬುರುಡೆ ಮತ್ತು ಕಾಲಿನ ಮೂಳೆಗಳನ್ನು ಬಟ್ಟೆಯಿಂದ ಒರೆಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಇಬ್ಬರೂ ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಓಡಿಬಂದರು. ರುದ್ರನಾಗ ತಲೆ ಎತ್ತಿದನು. ಅವರು ವಿವರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ರುದ್ರನಾಗ ನಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಬೆಳ್ಳಗಾಗಿರುವ ತಲೆಯ ಕೂದಲು... ಹಲ್ಲುಗಳು ಇಲ್ಲದ ಬೊಚ್ಚುಬಾಯಿ... ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕ್ರೂರತೆ ತುಂಬಿದೆ. ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಲು ಬಂದವರಿಗೆ ಒಂದು ರೀತಿ ಭಯ, ಆಶ್ಚರ್ಯ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿದೆ.

ತಂಗಿಯ ಮಗಳನ್ನು ಕಾಮುಕ ನರಸಯ್ಯ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದರೆ ಈ ರೀತಿ ನಗುತ್ತಿದ್ದಾನಲ್ಲ ಎಂದುಕೊಂಡರು.

ರುದ್ರನಾಗನ ಮುಖ ಬಿಗಿದುಕೊಂಡಿತು. ಈಗ ನಗು ತಟ್ಟನೆ ನಿಂತುಹೋಯಿತು. ವಿಕಾರಗೊಂಡಿರುವ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕುರೂಪತೆ, ಗಡ್ಡೆ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಕೋಪದ ಛಾಯೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ.

* * *

(ಸಶೇಷ)